

LARS LINDENCRONE PETERSEN

RENTE LOVEN

MED
KOMMENTARER

4. UDGAVE

III KARNOV
GROUP

Lars Lindencrone Petersen

Renteloven

4. udgave/1. oplag

© Karnov Group Denmark A/S, København 2013

ISBN 978-87-619-3355-3

Omslag: Axel Surland, Ljungbyhed

Sats og tryk: Zeuner Grafisk a/s, Odder

Mekanisk, fotografisk eller anden gengivelse af denne bog eller dele af den er ikke tilladt ifølge gældende dansk lov om ophavsret. Alle rettigheder forbeholdes.

Forord til 4. udgave

Hermed foreligger 4. udgave af Renteloven med kommentarer. Fremstillingen er baseret på lovteksten, således som den tager sig ud, når de ændringer, der er gennemført ved lov nr. 1244 af 18. december 2012, træder i kraft den 1. marts 2013 sammen med bekendtgørelse nr. 105 af 31. januar 2013.

Som i 3. udgave har jeg medtaget en kort fremstilling af reglerne om forældelse af rentekrav.

Jeg har ikke taget hensyn til materiale offentliggjort efter den 31. januar 2012.

Jeg modtager som hidtil gerne forslag til forbedringer, interessante afgørelser mv., som kan sendes til mig på adressen Langelinie Alle 35, 2100 København Ø, eller llp@bechbruun.com.

Lars Lindencrone Petersen

Forord til 3. udgave

Hermed foreligger 3. udgave af Renteloven med kommentarer.

Forudskikkelsen i forordet til 2. udgave om den række af spørgsmål, som de dengang nye regler om udenretlige inddrivelse-somkostninger ville give anledning til, skulle vise sig mere profetisk, end godt er. Reglernes indtog i domstolenes hverdag blev ganske usikkert og vaklende. Fokus på omkostningsspørgsmål blev imidlertid øget med retsplejelovens regler om betalingspåkrav, jf. lov nr. 450 af 9. juni 2004, og med dette som løftestang har retspraksis udstukket nogle retningslinjer, som er nogenlunde operationelle i den daglige retsanvendelse i by- og fogedretter.

Med ikrafttræden 1. januar 2008 rummer forældelsesloven og dens følgelov, lov nr. 522 og 523, begge af 6. juni 2007, regler om forældelse af rentekrav, som på flere punkter bryder med den hidtidige retstilstand. De nye regler slår først fuldt igennem efter en overgangsperiode, der udløber den 1. januar 2011. Under hensyn til den praktiske betydning, som disse regler har for ikke mindst fogedretternes arbejde, har jeg medtaget en kort fremstilling af dem.

I betragtning af den betydning, som tilkomsten af nyt lovstof og ny retspraksis har haft for indholdet af denne kommentar, har jeg fundet det rigtigst ikke længere at dække mig under den autoritet, som er forbundet med Mogens Munchs navn. Dette fremgår derfor ikke længere af værkets titelblad.

Jeg har kun undtagelsesvis taget hensyn til materiale offentliggjort efter den 30. juni 2008.

Lars Lindencrone Petersen

Forord til 2. udgave

Mogens Munchs kommentar til Renteloven har været udsolgt i en anrække. Hertil kommer, at loven er ændret flere gange, senest temmelig gennemgribende ved lov nr. 379 af 6. juni 2002, der trådte i kraft den 1. august 2002, og at der efter 1. udgave af kommentaren er offentliggjort ca. 100 domme, der har betydning for det område, loven regulerer.

Mogens Munchs bo har velvilligt overladt mig at videreføre kommentaren, der hermed foreligger i sin 2. udgave.

Det må forventes, at reglerne om fordringshaverens adgang til at kræve omkostninger ved udenretlig inddrivelse af fordringen betalt af skyldneren, herunder samspillet mellem rentelovens regler og retsplejelovens regler om sagsomkostninger, vil give anledning til en række spørgsmål, som må besvares gennem retspraksis. Med henblik på at kunne give en fremstilling af denne ved en senere lejlighed vil jeg være taknemmelig for at modtage kopi af afgørelser fra fogedretter og almindelige domstole, som skønnes at være af interesse. Materiale kan sendes til mig på adressen Østre Landsret, Bredgade 59, 1260 København K.

Der er ikke taget hensyn til materiale offentliggjort efter den 30. september 2002.

Lars Lindencrone Petersen

Forord til 1. udgave

De vigtigste lovregler om renter indeholdtes tidligere i gældsbrevsloven og købeloven, og oplysning om retspraksis og fortolkning kunne da findes i kommentarudgaverne af disse love, hvoraf i denne forbindelse særlig må nævnes Ussing og Dybdals og senere Preben Lyngsøs kommentarer til gældsbrevsloven. Ved loven af 21. december 1977 blev reglerne på væsentlige punkter ændret, og ved anvendelsen af den nye lovs fælles bestemmelser om (mora-)renter er de tidligere kommentarer derfor ikke umiddelbart anvendelige. Loven har givet anledning til en lang række artikler, men disse er spredt i flere tidsskrifter og over forskellige årgange. Da hidtil ingen anden har påtaget sig den opgave at sammenholde disse fortolkningsbidrag og de domme, der er blevet afsagt, i en sammenhængende kommentar, har jeg ment det nyttigt at prøve at udføre dette arbejde. Trods lovens relativt ringe omfang synes den at frembyde en række af problemer, der endnu ikke er løst i retspraksis. Ved fremstillingen har det også været nødvendigt at sammenholde reglen i § 7 om renter i forbrugerforhold med forståelsen af forbrugerbegrebet i andre lovregler.

Det oprindelige forslag til loven af 1977 var betitlet: Rentelov, jfr. FT 1976/77, 1. saml. tillæg A, sp. 2741 f. Dette vakte imidlertid kritik i Folketinget, og titlen blev derfor ændret til det mindre mundrette: lov om renter ved forsinket betaling m.v. Loven indeholder dog, som bogstaverne m.v. antyder, også nogle bestemmelser om kreditrenter (en lovformodning imod sådanne og en fælles regel om fordringshavermora), og det har forekommet mig rimeligt og forsvarligt at anvende betegnelsen Renteloven som navn for denne kommentar.

Trykt domspraksis er medtaget indtil sommeren 1982 (Ugeskrift for Retsvæsen s. 736).

Ordrup, november 1982

Mogens Munch

Indholdsfortegnelse

Forord til 4. udgave	5
Forord til 3. udgave	6
Forord til 2. udgave	7
Forord til 1. udgave	8
Lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling	11
Indledning	15
§ 1 Lovens område	29
§ 2 Kreditrente	65
§ 3 Morarentens begyndelse	84
§ 3a Betalingsfristen i B2B-transaktioner	141
§ 3b Betalingsfristen i B2PA-transaktioner	145
§ 3c Ratevis betaling	149
§ 3d Godkendelses- og kontrolprocedurer	152
§ 4 Fordringshavermora	154
§ 5 Morarentesatsen	173
§ 6 Højere rente på andet grundlag	192

Indholdsfortegnelse

§ 7 Forbrugerforhold	195
§ 8 Pengekrav uden for formuerettens område	218
§ 8a Sagsomkostninger	236
§ 9 Lavere rente	242
§ 9a Inddrivelsesomkostninger	246
§ 9b Rykker- og inkassogebyr	268
§ 10 Ikrafttræden	280
§ 11 Færøerne og Grønland	287
Appendiks	288
Bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002	297
Bilag 1	299
Bilag 2	300
Bogfortegnelse	301
Domsregister	305
Stikordsregister	313

Lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling (renteloven)¹

11. lovbekendtgørelse nr. 743 af 4. september 2002, som ændret ved lov nr. 554 af 24. juni 2005, lov nr. 523 af 6. juni 2007 og lov nr. 144 af 18. december 2012.

§ 1. Loven gælder for rente af pengekrav og formuerettens område, jf. dog §§ 8 og 9.

Stk. 2. § 9 a gælder for alle inddrivelsesomkostninger vedrørende fordringer på formuerettens område, mens § 9 b alene gælder for rykker- og inkassogebyrer vedrørende sådanne fordringer.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse, hvis andet er bestemt ved eller i henhold til lov eller hvis andet er aftalt, jf. dog §§ 9 a og 9 b. Loven finder endvidere ikke anvendelse, hvis andet følger af handelsbrug eller anden sædvane, jf. dog §§ 9 a og 9 b. Er der tale om en fordring i henhold til en aftale som nævnt i § 7, stk. 1, gælder 2. pkt. ikke.

Stk. 4. Angår kravet vederlag i henhold til en aftale om levering af varer eller tjenesteydelser, der er indgået mellem erhvervsdrivende som led i deres erhverv eller mellem en erhvervsdrivende som led i dennes erhverv og en offentlig myndighed, kan fordringshavers ret til at kræve rente efter forfaldsdagen, jf. §§ 3-4, ikke udelukkes ved aftale, handelsbrug eller anden sædvane. Endvidere kan fordringshavers ret til at kræve rente efter § 5 ikke

udelukkes ved handelsbrug eller anden sædvane.

Stk. 5. Angår kravet vederlag i henhold til en aftale omfattet af stk. 4, og er skyldner en offentlig myndighed, kan betalingsfristen i § 3 b og renten i § 5, stk. 1, ikke ved aftale fraviges til skade for fordringshaver.

§ 2. Der skal ikke betales rente for det tidsrum, der ligger forud for forfaldsdagen.

§ 3. Rente skal betales fra forfaldsdagen, hvis denne er fastsat i forvejen.

Stk. 2. I andre tilfælde skal der betales rente, når der er gået 30 dage efter den dag, da fordringshaveren har afsendt eller fremsat anmodning om betaling. Skyldneren skal ikke betale rente for det tidsrum, der ligger forud for modtagelsen af anmodningen.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2 skal der tidligst betales rente, når der er gået 30 dage efter den dag, hvor skyldneren var i stand til at indhente de oplysninger, som må anses for nødvendige for at bedømme kravets berettigelse og størrelse.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner, EU-Tidende 2011, nr. L 48, side 1.

Lars Lindencrone Petersen har arbejdet som dommer i Københavns Byret, i Sø- og Handelsretten og fra 1998 til 2007 i Østre Landsret. Fra 1995 til 2007 var han næstformand for Pengeinstitutankenævnet. Som landsdommer var han formand for Udvalget til revision af forsikringsaftaleloven (bet. 1423/2002), Udvalget om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af byggematerialer (bet. 1433/2003), Udvalget om rammepantebreve og Virksomhedspanteudvalget (bet. 1459/2005). Han var endvidere medlem af Konkursrådet fra 2001 (bet. 1449/2004) og fra 2006 formand for rådet (bet. 1484/2006).

Lars Lindencrone Petersens forfatterskab rummer en række fremstillinger inden for proces- og insolvensretten samt finansierings- og erhvervsretten. Han har inden for de samme retsområder en omfattende undervisnings- og foredragsvirksomhed.

I 2008 tiltrådte Lars Lindencrone Petersen som videnpartner i advokatfirmaet Bech-Bruun.

ISBN 978-87-619-3355-3

9 788761 933553